

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1348/2000**af 29. maj 2000****om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 61, litra c), og artikel 67, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Unionen har sat sig som mål at bevare og udbygge Unionen som et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, hvor der er fri bevægelighed for personer. Med henblik på gradvis at indføre et sådant område skal Fællesskabet bl.a. vedtage de foranstaltninger vedrørende samarbejde om civilretlige spørgsmål, som er nødvendige for, at det indre marked fungerer tilfredsstillende.
- (2) For at det indre marked kan fungere tilfredsstillende, er det nødvendigt at forbedre og fremskynde fremsendelsen af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager mellem medlemsstaterne.
- (3) Dette spørgsmål falder nu ind under traktatens artikel 65.
- (4) I overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet og proportionalitetsprincippet som fastsat i traktatens artikel 5 kan denne forordnings mål ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor bedre gennemføres på fællesskabsplan. Denne forordning går ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (5) Ved retsakt af 26 maj 1997⁽⁴⁾ udarbejdede Rådet en konvention om forkyndelse i Den Europæiske Unions

medlemsstater af retslige og udenretslige dokumenter i civile eller kommercielle anliggender og anbefalede medlemsstaterne at vedtage denne konvention i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser. Konventionen er ikke trådt i kraft. Kontinuiteten i forhold til de resultater, der blev opnået i forbindelse med indgåelsen af konventionen, bør sikres. Konventionens indhold er i stor udstrækning overtaget i denne forordning.

- (6) Af hensyn til effektiv og hurtig afvikling af de civilretlige procedurer sker fremsendelsen af retslige og udenretslige dokumenter direkte og ved hjælp af hurtige midler mellem de af medlemsstaterne udpegede lokale instanser. Medlemsstaterne kan imidlertid oplyse, at de har til hensigt kun at udpege én fremsendende instans eller én modtagende instans eller en enkelt instans til at varetage begge funktioner i en periode på fem år. En sådan udpegelse kan imidlertid forlænges hvert femte år.
- (7) En hurtig fremsendelse forudsætter, at alle egnede midler anvendes, dog under overholdelse af visse krav vedrørende det modtagne dokumentets læselighed og pålidelighed. En sikker fremsendelse kræver, at det fremsendte dokument ledsages af en fortrykt formular, som skal udfyldes på sproget på forkyndelsesstedet eller på et andet sprog, som accepteres af den modtagende medlemsstat.
- (8) For at denne forordning kan fungere efter hensigten, er det kun i undtagelsestilfælde muligt at nægte at forkynde dokumenter.
- (9) En hurtig fremsendelse indebærer, at dokumentet skal forkyndes i løbet af få dage efter modtagelsen. Hvis det imidlertid ikke har været muligt at foretage forkyndelsen inden for en måned, skal den modtagende instans give den fremsendende instans meddelelse herom. En overskridelse af denne frist er ikke ensbetydende med, at anmodningen skal sendes tilbage til den fremsendende instans, hvis forkyndelsen kan lade sig gøre inden for en rimelig frist.

(1) EFT C 247 E af 31.8.1999, s. 11.

(2) Udtalelse afgivet den 17. november 1999 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

(3) EFT C 368 af 20.12.1999, s. 47.

(4) EFT C 261 af 27.8.1997, s. 1. Samme dag, som Rådet udarbejdede konventionen, noterede det sig den forklarende rapport til konventionen, som findes i samme EFT på side 26.

- (10) Af hensyn til adressatens interesser finder forkyndelsen sted på det officielle sprog eller på et af de officielle sprog på forkyndelsesstedet, eller på et andet af den fremsendende medlemsstats sprog, som adressaten forstår.
- (11) På grund af forskellene mellem medlemsstaternes procedureregler kan fastlæggelsen af den konkrete forkyndelsesdato variere fra medlemsstat til medlemsstat. For at tage hensyn til dette forhold og til de mulige problemer, der kan opstå, bør denne forordning fastsætte en ordning, hvorefter forkyndelsesdatoen afgøres efter den modtagne medlemsstats lovgivning. Hvis et dokument skal være forkyndt inden for en bestemt frist i forbindelse med en sag, som skal anlægges eller verserer i afsenderstaten, afgøres forkyndelsesdatoen i forhold til rekvirenten imidlertid efter lovgivningen i afsenderstaten. En medlemsstat kan dog fravige disse bestemmelser i en overgangsperiode på fem år af relevante grunde. En sådan fravigelse kan forlænges af medlemsstaten hvert femte år af grunde, der vedrører den pågældende medlemsstats retssystem.
- (12) Denne forordning har, for så vidt angår forbindelserne mellem de deltagende medlemsstater, forrang for de bestemmelser om de samme sagsområder, som forordningen dækker, der findes i bilaterale eller multilaterale aftaler eller arrangementer indgået af medlemsstaterne, navnlig protokollen til Bruxelles-konventionen af 27. september 1968⁽¹⁾ og Haag-konventionen af 15. november 1965. Denne forordning er ikke til hinder for, at medlemsstaterne opretholder eller indgår aftaler eller arrangementer med henblik på at fremskynde eller forenkle dokumentfremsendelsen, forudsat at de er forenelige med forordningen.
- (13) Det er vigtigt, at oplysninger, som fremsendes efter denne forordning, beskyttes. Dette spørgsmål falder ind under Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger⁽²⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/66/EF af 15. december 1997 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred inden for telesektoren⁽³⁾.
- (14) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁽⁴⁾.
- (15) Med til sådanne foranstaltninger hører udarbejdelsen og ajourføringen af håndbogen ved hjælp af relevante moderne midler.
- (16) Kommissionen skal senest tre år efter datoen for denne forordnings ikrafttrædelse undersøge dens anvendelse og i givet fald foreslå ændringer.
- (17) Det Forenede Kongerige og Irland har i medfør af artikel 3 i protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, meddelt, at de ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af denne forordning.
- (18) Danmark deltager i henhold til artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, ikke i vedtagelsen af denne forordning, og forordningen er derfor ikke bindende for og finder ikke anvendelse i Danmark —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 1

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse i civile og kommercielle sager, hvor et retsligt eller udenretsligt dokument skal sendes fra en medlemsstat til en anden for at blive forkyndt dér.

2. Denne forordning finder ikke anvendelse, når adressen på den person, for hvem dokumentet skal forkyndes, ikke er kendt.

(1) Bruxelles-konventionen af 27. september 1968 om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager (EFT L 299 af 31.12.1972, s. 32; konsolideret i tekst i EFT C 27 af 26.1.1998, s. 1).

(2) EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

(3) EFT L 24 af 30.1.1998, s. 1.

(4) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

Artikel 2

Fremsendende instanser og modtagende instanser

1. Hver medlemsstat udpeger de embedsmænd, myndigheder eller andre personer, i det følgende benævnt »fremsendende instanser«, der er kompetente til at fremsende retslige og udenretslige dokumenter, som skal forkyndes i en anden medlemsstat.

2. Hver medlemsstat udpeger de embedsmænd, myndigheder eller andre personer, i det følgende benævnt »modtagende instanser«, der er kompetente til at modtage retslige og udenretslige dokumenter fra en anden medlemsstat.

3. Medlemsstaterne kan udpege én fremsendende instans og én modtagende instans eller en enkelt instans, som varetager begge funktioner. Forbundsstater, stater med flere retssystemer og stater med autonome territoriale områder kan udpege flere sådanne instanser. Udpegelsen gælder for fem år og kan forlænges hvert femte år.

4. Hver medlemsstat giver Kommissionen følgende oplysninger:

- a) navn og adresse på de i stk. 2 og 3 omhandlede modtagende instanser
- b) instansernes stedlige kompetence
- c) på hvilke måder instanserne kan modtage dokumenter, og
- d) hvilke sprog der kan benyttes ved udfyldelsen af formularen i bilaget.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om enhver senere ændring af disse oplysninger.

Artikel 3

Central enhed

Hver medlemsstat udpeger en central enhed, som har til opgave:

- a) at give oplysninger til de fremsendende instanser
- b) at søge løsninger på vanskeligheder, som måtte opstå i forbindelse med fremsendelse af dokumenter med henblik på forkyndelse
- c) i undtagelsestilfælde, på anmodning af den fremsendende instans at sende en anmodning om forkyndelse videre til den kompetente modtagende instans.

Forbundsstater, stater med flere retssystemer og stater med autonome territoriale områder kan udpege flere centrale enheder.

KAPITEL II

RETSLIGE DOKUMENTER

Afdeling 1

Fremsendelse og forkyndelse af retslige dokumenter

Artikel 4

Fremsendelse af dokumenter

1. Retslige dokumenter fremsendes direkte og hurtigst muligt mellem de instanser, der er udpeget på grundlag af artikel 2.

2. Fremsendelse af dokumenter, anmodninger, bekræftelser, modtagelsesbeviser, attester og alle andre papirer mellem fremsendende og modtagende instanser kan ske på enhver egnet måde, forudsat at indholdet af det modtagne dokument er en tro gengivelse af det afsendte dokument, og at alle angivelser på dokumentet er let læselige.

3. Det dokument, der ønskes fremsendt, skal ledsages af en anmodning, som udfærdiges på formularen i bilaget. Formularen skal udfyldes på modtagerstatens officielle sprog eller, hvis der er flere officielle sprog i den pågældende medlemsstat, på det officielle sprog eller et af de officielle sprog på det sted, hvor forkyndelsen skal finde sted, eller på et andet sprog, som modtagerstaten har meddelt, at den kan acceptere. Hver medlemsstat skal angive, hvilket andet eller hvilke andre af Den Europæiske Unions officielle sprog end dens eget eller dens egne den kan acceptere, at formularen udfyldes på.

4. Alle dokumenter og papirer, der fremsendes, er fritaget for legalisering eller tilsvarende formaliteter.

5. Hvis den fremsendende instans ønsker en kopi af dokumentet returneret sammen med den i artikel 10 omhandlede attest, fremsendes dokumentet i to eksemplarer.

Artikel 5

Oversættelse af dokumenter

1. Rekvirenten skal af den fremsendende instans, som han overdrager dokumentet til med henblik på fremsendelse, underrettes om, at adressaten kan nægte at modtage dokumentet, hvis det ikke er affattet på et af de i artikel 8 omhandlede sprog.

2. Rekvirenten afholder eventuelle udgifter til oversættelse, der er påløbet forud for dokumentets fremsendelse, med forbehold af en eventuel senere afgørelse truffet af retten eller den kompetente myndighed om, hvem disse udgifter påhviler.

Artikel 6

Modtagelse af dokumenter ved den modtagende instans

1. Den modtagende instans sender ved modtagelsen af et dokument snarest muligt og under alle omstændigheder senest syv dage efter modtagelsen på den hurtigst mulige måde den fremsendende instans et modtagelsesbevis på formularen i bilaget.

2. Kan anmodningen om forkyndelse ikke imødekommes på grundlag af de fremsendte oplysninger eller dokumenter, tager den modtagende instans på den hurtigst mulige måde kontakt med den fremsendende instans for at rekvirere de manglende oplysninger eller dokumenter.

3. Hvis anmodningen om forkyndelse klart falder uden for denne forordnings anvendelsesområde, eller hvis forkyndelse er umulig, fordi de formelle krav ikke er opfyldt, returneres anmodningen og de fremsendte dokumenter til den fremsendende instans straks efter modtagelsen sammen med den formular til meddelelse om returnering, der findes i bilaget.

4. En modtagende instans, der modtager et dokument til forkyndelse, som den ikke har stedlig kompetence til at forkynde, skal sende dokumentet og anmodningen videre til den kompetente modtagende instans i samme medlemsstat, hvis de i artikel 4, stk. 3, nævnte betingelser er opfyldt, og underrette den fremsendende instans herom under anvendelse af den formular, der findes i bilaget. Den stedligt kompetente modtagende instans underretter på den i stk. 1 nævnte måde den fremsendende instans, når den har modtaget dokumentet.

Artikel 7

Forkyndelse af dokumenter

1. Den modtagende instans forkynder dokumentet eller lader det forkynde enten i overensstemmelse med modtagerstatens lovgivning eller på den særlige måde, som den fremsendende instans har anmodet om, medmindre denne måde er uforenelig med modtagerstatens lovgivning.

2. Med henblik på forkyndelse skal de nødvendige foranstaltninger træffes hurtigst muligt. Har det ikke været muligt at forkynde dokumentet senest en måned efter modtagelsen, underretter den modtagende instans under alle omstændigheder den fremsendende instans herom på formularen i bilaget, som udfyldes i overensstemmelse med artikel 10, stk. 2. Fristen beregnes efter modtagerstatens lovgivning.

Artikel 8

Mulighed for at nægte at modtage dokumentet

1. Den modtagende instans underretter adressaten om, at han kan nægte at modtage det dokument, der skal forkyndes, hvis det ikke er affattet på et af følgende sprog:

- a) på modtagerstatens officielle sprog eller, hvis der er flere officielle sprog i den pågældende medlemsstat, på det officielle sprog eller et af de officielle sprog på det sted, hvor forkyndelsen skal finde sted, eller
- b) på et af afsenderstatens sprog, som adressaten forstår.

2. Har den modtagende instans fået oplyst, at adressaten nægter at modtage dokumentet, jf. stk. 1, underretter den straks den fremsendende instans herom ved hjælp af den i artikel 10 omhandlede attest og returnerer anmodningen og de dokumenter, der ønskes oversat, til den fremsendende instans.

Artikel 9

Forkyndelsesdato

1. Datoen for et dokumentets forkyndelse i henhold til artikel 7 er den dato, på hvilken dokumentet forkyndes i overensstemmelse med modtagerstatens lovgivning, jf. dog artikel 8.

2. Hvis der i forbindelse med en sag, som skal anlægges eller verserer i afsenderstaten, er behov for at forkynde et dokument inden for en bestemt frist, er den dato, der gælder i forhold til rekvirenten, dog den, der er fastsat i lovgivningen i denne medlemsstat.

3. En medlemsstat kan fravige stk. 1 og 2 i en overgangsperiode på fem år af relevante grunde.

Denne overgangsperiode kan forlænges af medlemsstaten hvert femte år af grunde, der vedrører den pågældende medlemsstats retssystem. Medlemsstaten underretter Kommissionen om indholdet af en sådan fravigelse og redegør for sagens omstændigheder.

Artikel 10

Afleveringsattest og kopi af det forkyndte dokument

1. Når formaliteterne i forbindelse med forkyndelsen af dokumentet er opfyldt, udfærdiges der på formularen i bilaget en attest som bevis for forkyndelsen, og attesten sendes til den fremsendende instans og ledsages af en kopi af det forkyndte dokument, hvis artikel 4, stk. 5, finder anvendelse.

2. Attesten udfyldes på det officielle sprog eller et af de officielle sprog i afsenderstaten eller på et andet sprog, som afsenderstaten har meddelt, at den kan acceptere. Hver medlemsstat skal angive, hvilket andet eller hvilke andre af Den Europæiske Unions officielle sprog end dens eget eller dens egne den kan acceptere, at formularen udfyldes på.

Artikel 11

Omkostninger i forbindelse med forkyndelsen

1. Forkyndelse af retslige dokumenter fra en anden medlemsstat medfører ikke krav på betaling eller refusion af afgifter eller omkostninger i forbindelse med modtagerstatens bistand.

2. Rekvirenten skal betale eller refundere omkostninger i forbindelse med:

- a) arbejde udført af en stævningsmand eller en person, som er kompetent efter modtagerstatens lovgivning
- b) anvendelse af en særlig fremgangsmåde i forbindelse med forkyndelsen.

Afdeling 2

Andre former for fremsendelse og forkyndelse af retslige dokumenter

Artikel 12

Fremsendelse ad konsulær eller diplomatisk vej

Hver medlemsstat har i særlige tilfælde adgang til at benytte konsulær eller diplomatisk vej til at fremsende retslige dokumenter, der skal forkyndes, til de instanser i en anden medlemsstat, som er udpeget på grundlag af artikel 2 eller 3.

Artikel 13

Forkyndelse af dokumenter ved diplomatiske eller konsulære repræsentanter

1. Hver medlemsstat har adgang til uden anvendelse af tvang at forkynde retslige dokumenter for personer, der er bosat i en anden medlemsstat, direkte ved sine diplomatiske eller konsulære repræsentanter.

2. Hver medlemsstat kan i overensstemmelse med artikel 23, stk. 1, meddele, at den modsætter sig en sådan forkyndelse på sit territorium, medmindre dokumentet skal forkyndes for en person, der er statsborger i den medlemsstat, hvorfra dokumentet hidrører.

Artikel 14

Postforkyndelse

1. Hver medlemsstat har adgang til at lade forkyndelse af retslige dokumenter foretage direkte med posten for personer, der er bosat i en anden medlemsstat.

2. Enhver medlemsstat kan i overensstemmelse med artikel 23, stk. 1, angive, under hvilke omstændigheder den accepterer postforkyndelse af retslige dokumenter.

Artikel 15

Direkte forkyndelse

1. Denne forordning er ikke til hinder for, at enhver, der har interesse i en retssag, kan lade forkyndelse af retslige dokumenter foretage direkte ved stævningsmænd, embedsmænd eller andre kompetente personer i modtagerstaten.

2. Enhver medlemsstat kan i overensstemmelse med artikel 23, stk. 1, meddele, at den modsætter sig forkyndelse af retslige dokumenter på sit territorium efter stk. 1.

KAPITEL III

UDENRETSLIGE DOKUMENTER

Artikel 16

Fremsendelse

Udenretslige dokumenter kan fremsendes med henblik på forkyndelse i en anden medlemsstat i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning.

KAPITEL IV

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 17

Gennemførelsesbestemmelser

De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning vedtages, for så vidt angår de emneområder, der er nævnt nedenfor, efter rådgivningsproceduren i artikel 18, stk. 2:

- a) udarbejdelse og årlig ajourføring af håndbogen med de oplysninger, som medlemsstaterne har givet i overensstemmelse med artikel 2, stk. 4

- b) opstilling af en ordliste på alle Den Europæiske Unions officielle sprog over de dokumenter, som kan forkyndes inden for rammerne af denne forordning
- c) ajourføring eller gennemførelse af tekniske ændringer af formularen i bilaget.

Artikel 18

Udvalg

1. Kommissionen bistås af et udvalg.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 3 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.
3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 19

Sagsøgte, der ikke giver møde

1. Når en stævning eller et tilsvarende dokument har skullet sendes til en anden medlemsstat med henblik på forkyndelse efter denne forordning, og sagsøgte ikke er mødt, må dommeren ikke afgøre sagen, før det er fastslået:
 - a) enten at dokumentet er forkyndt ved anvendelse af en af de fremgangsmåder, der har hjemmel i modtagerstatens lovgivning for forkyndelse af dokumenter i indenlandske sager for personer, som opholder sig på dens territorium, eller
 - b) at dokumentet faktisk er afleveret til sagsøgte eller på hans bopæl i overensstemmelse med en anden fremgangsmåde, som har hjemmel i denne forordningog at forkyndelsen eller afleveringen i hvert af disse tilfælde har fundet sted i så god tid, at sagsøgte har kunnet varetage sine interesser under sagen.
2. Hver medlemsstat kan i overensstemmelse med artikel 23, stk. 1, meddele, at dommeren uanset stk. 1 kan afgøre sagen, selv om der ikke er modtaget nogen attest som bevis for forkyndelse eller aflevering, såfremt følgende betingelser alle er opfyldt:
 - a) dokumentet er fremsendt på en af de måder, der har hjemmel i denne forordning
 - b) et tidsrum, som dommeren anser for tilstrækkeligt i den enkelte sag, dog mindst seks måneder, er forløbet siden datoen for dokumentets fremsendelse
 - c) ingen attest har kunnet opnås til trods for, at ethvert rimeligt forsøg er gjort for at opnå den gennem de kompetente myndigheder eller organer i modtagerstaten.

3. Uanset stk. 1 og 2 kan dommeren i påtrængende tilfælde træffe bestemmelse om en hvilken som helst foreløbig eller sikrende foranstaltning.

4. Når en stævning eller et tilsvarende dokument har skullet sendes til en anden medlemsstat med henblik på forkyndelse efter denne forordning, og der er afsagt dom over en sagsøgt, som ikke er mødt, har dommeren mulighed for i forhold til sagsøgte at tilsidesætte virkningerne af, at fristen for appel er udløbet, såfremt:

- a) sagsøgte uden egen skyld ikke har fået kendskab til dokumentet i så god tid, at han kunne varetage sine interesser under sagen, eller uden egen skyld ikke har fået kendskab til dommen i så god tid, at han kunne appellere den, og
- b) sagsøgtes indsigelser ikke forekommer helt grundløse.

Anmodning om adgang til appel skal fremsættes inden en rimelig tid efter, at sagsøgte har fået kendskab til dommen.

Hver medlemsstat kan i overensstemmelse med artikel 23, stk. 1, meddele, at anmodningen ikke vil blive imødekommet, hvis den fremsættes efter udløbet af en frist, som angives i meddelelsen, men som ikke kan være kortere end et år efter afsigelsen af dommen.

5. Stk. 4 finder ikke anvendelse på afgørelser om personers status eller handleevne.

Artikel 20

Forholdet til aftaler eller arrangementer, som medlemsstaterne er parter i

1. Med hensyn til de forhold, som dækkes af denne forordnings anvendelsesområde, har denne forordning forrang for de af medlemsstaterne indgåede bilaterale eller multilaterale aftaler eller arrangementer, navnlig artikel IV i protokollen til Bruxelles-konventionen af 1968 og Haag-konventionen af 15. november 1965.
2. Denne forordning er ikke til hinder for, at medlemsstaterne hver især opretholder eller indgår aftaler eller arrangementer for yderligere at fremskynde eller forenkle dokumentfremsendelsen, forudsat at de er forenelige med denne forordning.
3. Medlemsstaterne sender Kommissionen:
 - a) en kopi af de i stk. 2 omhandlede aftaler eller arrangementer, som medlemsstaterne har indgået indbyrdes, og udkast til de aftaler eller arrangementer, som de agter at indgå, og

b) enhver opsigelse eller ændring af disse aftaler eller arrangementer.

Artikel 21

Retshjælp

Denne forordning berører ikke anvendelsen mellem de medlemsstater, der er parter i følgende konventioner, af artikel 23 i konventionen af 17. juli 1905 angående civilprocessen, artikel 24 i konventionen af 1. marts 1954 angående civilprocessen og artikel 13 i konventionen af 25. oktober 1980 om international retshjælp.

Artikel 22

Beskyttelse af fremsendte oplysninger

1. Oplysninger, herunder navnlig personoplysninger, der fremsendes efter denne forordning, må af de modtagende instanser kun anvendes til det formål, der lå til grund for fremsendelsen.

2. De modtagende instanser sikrer, at sådanne oplysninger behandles fortroligt i overensstemmelse med modtagerstatens lovgivning.

3. Stk. 1 og 2 berører ikke den nationale lovgivning, i henhold til hvilken de berørte personer har ret til at blive holdt orienteret om den anvendelse, der gøres af oplysninger, som fremsendes efter denne forordning.

4. Denne forordning berører ikke anvendelsen af direktiv 95/46/EF og 97/66/EF.

Artikel 23

Meddelelse og offentliggørelse

1. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de oplysninger, som er omhandlet i artikel 2, 3, 4, 9, 10, 13, 14, 15, artikel 17, litra a), og artikel 19.

2. Kommissionen offentliggør i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* de i stk. 1 omhandlede oplysninger.

Artikel 24

Genbehandling

Senest den 1. juni 2004 og herefter hvert femte år forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet, Rådet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg en rapport om forordningens anvendelse, bl. a. med en vurdering af de i henhold til artikel 2 udpegede instansers effektivitet og den praktiske anvendelse af artikel 3, litra c), og artikel 9. Rapporten ledsages i givet fald af forslag til, hvordan forordningen kan tilpasses til udviklingen inden for forkyndelsesordningerne.

Artikel 25

Ikrafttrædelse

Denne forordning træder i kraft den 31. maj 2001.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. maj 2000.

På Rådets vegne

A. COSTA

Formand

BILAG

ANMODNING OM FORKYNDELSE AF DOKUMENTER

(Artikel 4, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 1348/2000 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager ⁽¹⁾)

Referencenummer:

1. FREMSENDENDE INSTANS

1.1. Navn:

1.2. Adresse:

1.2.1. Gade + nummer/postboks:

1.2.2. Postnummer + bynavn:

1.2.3. Land:

1.3. Tlf.:

1.4. Telefax (*):

1.5. E-post (*):

2. MODTAGENDE INSTANS

2.1. Navn:

2.2. Adresse:

2.2.1. Gade + nummer/postboks:

2.2.2. Postnummer + bynavn:

2.2.3. Land:

2.3. Tlf.:

2.4. Telefax (*):

2.5. E-post (*):

⁽¹⁾ EFT L 160 af 30.6.2000, s. 37.

(*) Fakultativt.

3. REKVIRENT

3.1. Navn:

3.2. Adresse:

3.2.1. Gade + nummer/postboks:

3.2.2. Postnummer + bynavn:

3.2.3. Land:

3.3. Tlf. (*):

3.4. Telefax (*):

3.5. E-post (*):

4. ADRESSAT

4.1. Navn:

4.2. Adresse:

4.2.1. Gade + nummer/postboks:

4.2.2. Postnummer + bynavn:

4.2.3. Land:

4.3. Tlf. (*):

4.4. Telefax (*):

4.5. E-post (*):

4.6. Personnummer/socialsikringsnummer/virksomhedsnummer/eller lignende (*):

5. FORKYNDELSESMÅDE

5.1. Ifølge lovgivningen i den modtagende medlemsstat

5.2. På følgende særskilte måde:

5.2.1. Hvis denne måde ikke er forenelig med lovgivningen i den modtagende medlemsstat, skal dokumentet da forkyndes i overensstemmelse med denne lovgivning:

5.2.1.1. Ja

5.2.1.2. Nej

(*) Fakultativt.

6. DOKUMENT, DER SKAL FORKYNDES

a) 6.1. Dokumentets art

6.1.1. retsligt:

6.1.1.1. stævning

6.1.1.2. dom

6.1.1.3. appel

6.1.1.4. andet

6.1.2. underretsligt

b) 6.2. Dato eller frist angivet i dokumentet (*):

c) 6.3. Sprog, som dokumentet er affattet på:

6.3.1. original D, EN, DK, ES, FIN, FR, GR, IT, NL, P, S, andet:

6.3.2. oversættelse (*) D, EN, DK, ES, FIN, FR, GR, IT, NL, P, S, andet:

d) 6.4. Antal bilag:

7. EN KOPI AF DOKUMENTET SKAL RETURNERES SAMMEN MED FORKYNDELSSESATTESTEN (jf. artikel 4, stk. 5, i forordningen)

7.1. Ja (i så tilfælde skal det dokument, der skal forkyndes, fremsendes i to eksemplarer)

7.2. Nej

1. I henhold til artikel 7, stk. 2, i forordningen skal de foranstaltninger, der er nødvendige med henblik på forkyndelsen, træffes så hurtigt som muligt. Hvis det ikke en måned efter modtagelsen af anmodningen har været muligt at foretage forkyndelsen, skal den fremsendende instans under alle omstændigheder underrettes herom ved hjælp af attesten i punkt 13.
2. Hvis det ikke er muligt at efterkomme anmodningen på grundlag af de fremsendte oplysninger og dokumenter, skal der i henhold til artikel 6, stk. 2, i forordningen på hurtigst mulige måde tages kontakt til den fremsendende instans med henblik på at rekvirere de manglende oplysninger eller dokumenter.

Udfærdiget i

Den

Underskrift og/eller stempel:

(*) Fakultativt.

Den modtagende instans' referencenummer:

KVITTERING FOR MODTAGELSE
(Artikel 6, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1348/2000)

Ved modtagelsen af et dokument skal denne kvittering snarest muligt og senest syv dage efter modtagelsen sendes til den fremsendende instans på den hurtigst mulige måde.

8. MODTAGELSESDATO:

Udfærdiget i

Den

Underskrift og/eller stempel:

FORMULAR TIL MEDDELELSE OM RETURNERING AF ANMODNING OG DOKUMENT

(Artikel 6, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1348/2000)

Anmodningen og dokumentet skal returneres straks efter modtagelsen.

9. BEGRUNDELSE:

9.1. Anmodningen falder klart uden for forordningens anvendelsesområde:

9.1.1. dokumentet vedrører hverken civile eller kommercielle anliggender

9.1.2. der er ikke tale om en anmodning om forkyndelse fra en medlemsstat til en anden medlemsstat

9.2. Manglende opfyldelse af de formelle krav, hvilket gør forkyndelsen umulig:

9.2.1. dokumentet er vanskeligt at læse

9.2.2. formularen er ikke udfyldt på det korrekte sprog

9.2.3. det modtagne dokument er ikke en tro gengivelse af originalen

9.2.4. andet (skal præciseres):

9.3. Forkyndelsesmåden er ikke forenelig med den modtagende medlemsstats lovgivning (artikel 7, stk. 1, i forordningen)

Udfærdiget i

Den

Underskrift og/eller stempel:

MEDDELELSE OM VIDERESENDELSE AF ANMODNING OG DOKUMENT TIL DEN STEDLIGT KOMPETENTE MODTAGENDE
INSTANS

(Artikel 6, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1348/2000)

Anmodningen og dokumentet er sendt videre til nedenstående instans, som har den stedlige kompetence til at foretage forkyndelsen:

10.1. Navn:

10.2. Adresse:

10.2.1. Gade + nummer/postboks:

10.2.2. Postnummer + bynavn:

10.2.3. Land:

10.3. Tlf.:

10.4. Telefax (*):

10.5. E-post (*):

Udfærdiget i

Den

Underskrift og/eller stempel:

Den kompetente modtagende instans' referencenummer:

KVITTERING FOR MODTAGELSE FRA DEN STEDLIGT KOMPETENTE INSTANS TIL DEN FREMSENDENDE INSTANS

(Artikel 6, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1348/2000)

Denne kvittering skal ved modtagelsen af et dokument snarest muligt og senest syv dage efter modtagelsen sendes til den fremsendende instans på den hurtigst mulige måde.

11. MODTAGELSESDATO:

Udfærdiget i

Den

Underskrift og/eller stempel:

BEVIS FOR DOKUMENTERNES FORKYNDELSE ELLER MANGLENDE FORKYNDELSE

(Artikel 10 i forordning (EF) nr. 1348/2000)

Forkyndelsen foretages hurtigst muligt. Hvis det en måned efter anmodningens modtagelse ikke har været muligt at foretage forkyndelsen, underretter den modtagende instans under alle omstændigheder den fremsendende instans herom (jf. artikel 7, stk. 2, i forordningen).

12. DOKUMENTET ER FORKYNDT

- a) 12.1. Dato for forkyndelsen og den adresse, hvor den har fundet sted:
- b) 12.2. Dokumentet er:
- A) 12.2.1. forkyndt efter den modtagende medlemsstats lovgivning dvs.:

12.2.1.1. udleveret:

12.2.1.1.1. til adressaten

12.2.1.1.2. til en anden person

12.2.1.1.2.1. Navn:

12.2.1.1.2.2. Adresse:

12.2.1.1.2.2.1. Gade + nummer/postboks:

12.2.1.1.2.2.2. Postnummer + bynavn:

12.2.1.1.2.2.3. Land:

12.2.1.1.2.3. Tilknytning til adressaten:

Familie

Ansæt

Andet

12.2.1.1.3. på adressatens bopæl

12.2.1.2. forkyndt pr. post

12.2.1.2.1. uden kvittering for modtagelse

12.2.1.2.2. med kvittering for modtagelse (vedlagt)

12.2.1.2.2.1. udfærdiget af adressaten

12.2.1.2.2.2. udfærdiget af en anden person

12.2.1.2.2.2.1. Navn

12.2.1.2.2.2.2. Adresse

12.2.1.2.2.2.2.1. Gade + nummer/postboks:

12.2.1.2.2.2.2. Postnummer + bynavn:

12.2.1.2.2.2.3. Land:

12.2.1.2.2.3. Tilknytning til adressaten

Familie

Ansæt

Andet

12.2.1.3. andet (skal præciseres):

B) 12.2.2. forkyndt på følgende særlige måde (skal præciseres):

c) 12.3. Adressaten er (mundtligt) (skriftligt) blevet underrettet om, at han kan nægte at modtage dokumentet, hvis det ikke er udfærdiget på et sprog, som er officielt sprog på forkyndelsesstedet, eller på et af den fremsendende medlemsstats officielle sprog, som han forstår.

13. OPLYSNINGER, SOM GIVES I HENHOLD TIL ARTIKEL 7, STK. 2

Det har ikke inden for en måned efter modtagelsen af dokumentet været muligt at foretage forkyndelsen.

14. DOKUMENTET ER NÆGTET MODTAGET

Adressaten har nægtet at modtage dokumentet med henvisning til det anvendte sprog. Dokumentet er vedlagt denne attest.

15. ÅRSAGEN TIL, AT DOKUMENTET IKKE ER FORKYNDT

15.1. Ukendt adresse

15.2. Adressaten har ikke kunnet findes

15.3. Det har ikke været muligt at forkynde dokumentet inden den dato eller den frist, som er angivet i punkt 6.2

15.4. Andet (skal præciseres):

Dokumentet er vedlagt denne attest.

Udfærdiget i

Den

Underskrift og/eller stempel:
